

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/699/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712217282
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712217282.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: D. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, občan SR, zast. JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom, advokátska kancelária so sídlom Zvolen, Nám. SNP 70/36, proti odporcovi: O.. D. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., Z. XXXX/XX, občan SR, o zaplatenie 2 050 € s prísl., na odvolanie odporcu zo dňa 29. 05. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/6/2013-48 zo dňa 12. 04. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresným súdom bol odporca zaviazaný vyplatiť navrhovateľovi D. G. 2 050 € s 9 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 2 050 € od 26. 06. 2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Tiež bol zaviazaný nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 598,25 € pozostávajúce z náhrady za zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 123 € a z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 475,25 € do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku na účet advokáta JUDr. Jána Krnáča.

Súd konštatoval, že medzi účastníkmi konania bola dňa 25. 06. 2010 uzavretá mandátna zmluva o poskytnutí finančného poradenstva. V článku VI. odmena mandatára bolo dohodnuté, že mandatárovi za jeho činnosť patrí odmena 5 % z dosiahnutého zisku za rok, ak zisk nepresiahne 3 500 €. V prípade prekročenia zisku (výnosov) nad 4 000 € 10 % z dosiahnutého zisku. Mandatár vystaví faktúru po ukončení kalendárneho roka a zistení výnosov za hodnotený rok. Mandatár má nárok na náhradu hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním úkonov v zmysle II. Podľa článku VII. bod 3 zmluvy mandant môže od zmluvy odstúpiť bez udania dôvodu. Je však povinný mandatárovi zaplatiť odmenu za úkony už vykonané a uhradiť skutočne vynaložené náklady.

Právny zástupca navrhovateľa predložil dňa 21. 11. 2012 do spisu čestné prehlásenie D. G., nar. XX. XX. XXXX, podľa ktorého bola dňa 25. 06. 2010 so svojím manželom prítomná v C., v budove GSM - v kancelárii O.. R., kde mu jej manžel odovzdal sumu 2 050 €. Potvrdila aj osobnú účasť pri podávaní písomnej výpovede z predmetnej zmluvy zo dňa 08. 04. 2011.

Súd vzťah medzi účastníkmi podriadil pod skutkové ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú bezdôvodné obohatenie. Citoval preto ust. § 451 ods. 1 OZ, § 451 ods. 2 OZ, § 456 OZ, § 458 ods. 1 OZ. Ďalej súd poukázal na ust. § 517 ods. 1 prvá veta OZ, podľa ktorého dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní a preto podľa § 517 ods. 2 OZ má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania. Výšku úrokov súd určoval podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z.

Bolo konštatované, že odstúpením navrhovateľa od mandátnej zmluvy dňom 08. 04. 2011 vznikla odporcovi povinnosť vrátiť navrhovateľovi prevzatú sumu 2 050 €. Tvrdenie odporcu, že nešlo o zmluvu o pôžičke je pravdivé, ale odovzdanie sumy 2 050 € odporcovi nebol ani dar navrhovateľa odporcovi. Súd dospel k záveru, že po odstúpení od mandátnej zmluvy odporca navrhovateľovi nevyplatil 2 050 € a odporca sa bezdôvodne obohatil v zmysle ust. § 151 ods. 1 a 2 OZ.

O trovách konania rozhodol súd s odkazom na ust. § 142 ods. 1 OSP a právo na náhradu trov konania priznal navrhovateľovi.

Proti rozsudku odvolanie podal odporca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo rozsudok zmenil tak, že žalobný návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietne. Odôvodnenie rozhodnutia považuje za nedostatočné. Tým, že prevzal od navrhovateľa finančné prostriedky sa bezdôvodne neobohatil podľa ust. § 451 a nasl. OZ. Účel plnenia, ktoré mu navrhovateľ poskytol, bol presne špecifikovaný v čl. II. zmluvy a vec je potrebné posúdiť podľa § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka ako aj § 566 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 570 Obchodného zákonníka. Svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a zo všeobecne záväzných predpisov si plnil s odbornou starostlivosťou a nie je v jeho možnostiach vyplatiť navrhovateľovi ním požadovanú sumu, pretože nebola dodržaná doba viazanosti, informačné povinnosti a ani výška vkladu, ku ktorým sa navrhovateľ zaviazal. Nie je v jeho silách ani predpokladať akým spôsobom sa ďalej vyvinie navrhovateľova investícia.

K podanému odvolaniu sa navrhovateľ vyjadril. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania.

Rozsudok súdu prvej inštancie pokladá za zákonný a z hľadiska jeho zdôvodnenia a obsahu zrozumiteľný a preskúmateľný. Opísané okolnosti v odvolaní nasvedčujú, že zo strany odporcu sa jedná o účelové konštrukcie vytvorené ako reakcia na zistenie, že súd prvého stupňa vo veci meritórne rozhodol.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP.

Okresný súd pri posudzovaní veci opomenul skutočnosť, že ak účastníci medzi sebou uzavreli mandátnu zmluvu a to dňa 25. 06. 2010, je potrebné vzťah medzi účastníkmi v prvom rade posudzovať podľa ust. § 566 až 576 Obchodného zákonníka. Účastníci sa medzi sebou výslovne dohodli, že mandátna zmluva sa uzatvára podľa Obchodného zákonníka.

Odporca nepopiera, že prevzal pri uzatvorení mandantnej zmluvy od navrhovateľa finančné prostriedky v sume 2 050 €. Z vykonaného dokazovania nevyplýval a nebol potvrdený žiadny iný konkrétny účel, na ktorý tieto peňažné prostriedky mali byť odporcovi odovzdané. Je teda logické a pochopiteľné, že išlo o časť finančných prostriedkov počiatkovej investície potrebnej pre uzavretie zmluvy, ktorá mala byť v sume 8 050 €.

Z bodu II. bod 2 zmluvy vyplýva, že predmetom zmluvy je zastupovanie mandanta vo veciach investovanie voľných finančných prostriedkov. Z obsahu tvrdení odporcu vyplýva, že žalovaná suma 2 050 € v skutočnosti aj investovaná bola a teda odporca pri investovaní postupoval v súlade s mandátnou zmluvou.

Za týchto okolností však odporca žalované finančné prostriedky nepoužil pre seba a nemožno ich ani objektívne charakterizovať ako finančnú sumu, o ktorú sa odporca bezdôvodne obohatil na úkor navrhovateľa. Za tejto situácie je záver okresného súdu, ktorý vec posúdil bez ďalšieho podľa príslušných

ustanovení Občianskeho zákona o bezdôvodnom obohatení, záverom ku ktorému dospel bez náležitého skutkového a právneho rozboru veci.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.